

Зміст

Деінде	7
Північнооленяча Дорога, 7	12
«Іриска-сподіванка»	17
Матінка Різдво	26
Мій перший рік в Ельфгельмській Школі	40
Поїздка на санях	58
Кіт і північний олень	70
Нора	80
Морошковий пиріг	108
Шоколадний Банк	113
Найвеличніша магія з усіх	123
Іграшки, що крутяться чи підстрибують	130
«Щоденний Сніговісник»	141
Нездаха	157
Ельфи на порозі	165
Ловець листів	182
Угода з Правдивою Піксі	206
Під землею	208
Великодній Кролик	223
Урок про те, як любити життя	234
Грабіжник банку	245
У клітках	255
Смерть через шоколад	261
Неможливі речі	265
Марудько у схованці	275
Зловмисники	278
Фінальна усмішка	292
Аркуш книги, де ти дякуєш людям	300

Деінде

ам може здаватися, що ви вже все знаєте про Батечка Різдва. І я певна, що вам такі відомі деякі цікавинки. Ви точно чули про Майстерню Іграшок і північних оленів. І вам, звісно, відомо, що відбувається кожного Святвечора.

Але є дещо, про що ви точно не знаєте. Ви не знаєте про мене.

Почну свою розповідь із того, у що легко повірити.

Мене звати Амелія Вішарт, і я маю чорного kota на ім'я Капітан Кіпоть. Я народилася в Лондоні й прожила там до одинадцяти років. А тоді я замешкала *деінде*.

В оце *деінде* важко повірити.

Гадаю, я можу вам розповісти, що переїхала до Фінляндії, і ви запросто в це повірите, бо Фінляндія є на мапі. І це формально правда. Я таки переїхала до Фінляндії, на далеку-предалеку Північ, на той клаптик, який зветься Лапландією. Оце *деінде*,

де я замешкала, називається просто собі Далека Північ, а містечко має назву Ельфгельм. Варто знати, що Ельфгельма немає на жодній із мап. Принаймні на людських. Власне, його відсутність зумовлена тим, що *більшість людей не може його бачити. Для них він невидимий.* Розумієте, Ельфгельм — магічне місце, і, щоби бачити магічні місця, ви маєте повірити в магію. А ті люди, що малюють мапи, найменше схильні вірити в чари.

Утім, Ельфгельм, якщо не зважати на магію, звичайнісіньке собі містечко. Маленьке містечко. Насправді просто завелике село. І там чимало звичайнісіньких місць, як-от крамниці, будинки й ратуша. Там є вулиці, і дерева, і навіть банк.

Але містяни, ельфгельмці, *дуже відрізняються від мене. І дуже відрізняються від вас також.*

Вони, власне кажучи, й не люди. Не гомосап'єнси принаймні.

Вони особливі. Вони магічні.

Вони, як би це сказати...

Вони ельфи. Та річ у тім, що коли ви живете поміж ельфів, то це не ельфи дивакуваті незвичайні створіння.

Ні.

Це ви.